

Sborový dopis – Advent 2022

Československá církev evangelická v Chlebích

Chleby 55, 289 31, e-mail: chleby@evangnet.cz, web: chleby.evangnet.cz

Příspěvky na podporu sboru můžete posílat na účet: 503749339/0800

Kontakt na administrátora: 721 832 383, martin.fer@evangnet.cz

Milí čtenáři sborového dopisu, Advent léta Páně 2022 je tu. Je hodně pochmurný, kousek od nás zuří válka, chvilkové výpadky proudu nám připomenou nepředstavitelnou realitu těch, kdo proud, vodu, teplo nemají vůbec. Neutěšená situace rodin uprchlíků, snad sice v bezpečí, ale v jakých podmínkách a s jakou budoucností? A do toho vesele znějící vánoční koledy a nákupní horečka v plném proudu. Ano, adventní texty budou (opět a opět) ozvučné – jak v pohledu na svět okolo nás, tak snad také v naději, kterou i navzdory všemu máme. Kéž nám v temnotě zazáří veliké světlo také letos!

Požehnaný advent i svátky Kristova narození přejeme.

Za staršovstvo sboru

Martin Fér, administrátor

Jiří Zajíček, kurátor

Bohoslužby ve vánočním období

(vždy od 8.30 na FAŘE č. p. 55)

25. prosince – **Boží hod vánoční**

(s vysluhováním večere Páně)

26. prosince – **Bohoslužby nebudou**

(je možné navštívit bohoslužby ve sboru v Nymburce)

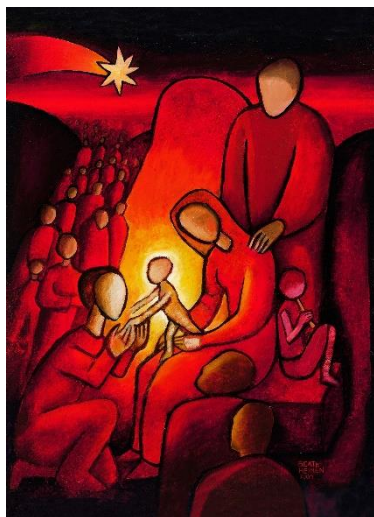
1. ledna 2022 – **Nedělní (novoroční) bohoslužby**

(s vysluhováním VP)

I nadále je možné se připojit k online vysílání bohoslužeb např. v Poděbradech:

<https://podebrady/evangnet.cz/videoprenosy>

Slovo k adventu

V těch dnech po onom soužení zatmí se slunce a měsíc ztratí svou záři, hvězdy budou padat z nebe a mocnosti, které jsou v nebesích, se zachvějí. A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou. Tehdy vyšle anděly a shromáždí své vyvolené od čtyř úhlů světa, od nejzazších konců země po nejzazší konce nebe. Od fíkovníku si vezměte poučení: Když už jeho větev raší a vyráží listí, víte, že léto je blízko. Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, vězte, že ten čas je blízko, přede dveřmi. Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všechno stane. Nebe a země pominou, ale má slova nepomnou.

Markovo evangelium 13, 24–31

Na první přečtení mohou ta slova působit trochu tísnivě. Co všechno se to má dít? Ještě větší hrůzy, než jaké už byly, jaké známe? Na příchod Páně, o kterém se v adventu mluví, se máme těšit, nebo se spíš máme bát?

Nebojte se, píše evangelista do své doby. Do doby minimálně tak nejisté, jako je ta naše. Nebojte se a neděste. Nenechte se zviklat tím, co se děje v tomto světě, tím, jak

mnozí kolem vás uvažují a jednají. Nenechte se strhnout k chybnému jednání ze strachu a v závislosti na lživých slibech vůdců. Ať padají hvězdy z oblohy, ať se dějí jakékoli hrůzy a nepravosti, ať přijde cokoli těžkého a život ohrožujícího, něco, o čem teď třeba nemáme ani potuchy, spoléhejte na Syna člověka, Ježíše Krista. Svět sice spěje ke svému konci a jeho vnější podoba třeba bude změněna (a kdy to bude, je jedno – protože hrozně to vypadá pořád), ale rozhodující hodnotou všeho bytí je vztah člověka k Bohu a k druhým lidem. Těmto vztahům zakotveným v Bohu patří budoucnost, která přesahuje dosavadní rozměry života.

Nedejte se odradit ani svými vlastními pochybnostmi ani sebetíživější skutečností, která dopadá na vás, na vaše bližní, na celý svět. Jako rašící výhonky fíkovníku oznamují, že se blíží sklizeň, tak neochvějně a jistě platí, že se blíží den Ježíšova

druhého příchodu. To ať vás naplní především nadějí. Ať vás to nechromí, ale vede dál k plnění všech normálních úkolů, k práci, kterou děláte, ke službě, jíž sloužíte, k víře, že Ježíšovo slovo platí pořád. Nepominou, jak on sám ujišťuje. Na ně je proto potřeba se soustředit, v nich hledat, co je dobré, co stojí za to dělat, o co usilovat, co brát vážně. Není to jedno. Cílem dějin není jejich konec, ale jejich kvalitativní proměna. A tou je příchod království Božího, jak ho zvěstoval Ježíš.

Čekat Ježíšův příchod, advent, znamená žít vzpřímeně, ne s hlavou strachem staženou mezi rameny ani skloněnou k tomu svému bez zájmu o okolní svět. Vyhlízet Ježíšův příchod znamená žít s nadějí do budoucnosti a pro budoucnost. Nevzpomínáme jen na to, jak se kdysi Ježíš narodil v Betlémě na slámě, jak je to neuvěřitelně dávno a jak je od té doby svět jiný. Připomínáme si, že do tohoto světa Ježíš přišel a ve svém Duchu stále přichází, aby nám byl blízko, aby ukázal Boží lásku ke každému člověku a aby nám dal naději, že Bůh pro každého z nás a pro celý tento svět připravil dobrý cíl. Ten vyhlížíme v naději, kterou podepírá základní orientace naší víry upřená na Kristovu oběť a jeho vzkříšení. Tato víra vždycky mířila a ukazovala do budoucnosti, ke zjevení všeho, co se díky Ježíši na tomto světě stalo v jeho moci a slávě. Kde víře tento rozměr chybí, kde se nedívá dopředu, kde není nesena dynamickou nadějí, pro kterou na sebe bere i utrpení, tam víra nežije výhledem k Ježíšovu příchodu. Žít z víry znamená odhalovat v tomto světě i tomuto světu znamení přicházejícího Krista. Příchod jeho království se nedá zadržet. Je to událost, která se netýká jen jednotlivců, ale celých národů, celého kosmu. To platí nejen o Ježíšově příchodu, ale také o jeho kříži a vzkříšení. Adventní očekávání nám totiž pomáhá porozumět těmto stěžejním událostem křesťanské víry do hloubky a plněji. Syn člověka zůstává Pánem. Jeho slovo nepomine, on neopouští své věrné, ujímá se jich. Platí to pro všechny situace lidského trápení v rovině osobní, církevní i světové. Advent a Vánoce nás zvou k víře v konečné Kristovo vítězství, k naději, že on své království prosadí, že toto království přichází právě v soužení a ve zmatku tohoto světa.

V jedné vánoční písni se zpívá: *Jak září světlo do noci, tak chtěl lidem pomoci. Pro něho proto celý svět lze v novém světle uvidět. S Bohem byl spojen jako syn a nás nazval lidem svým. Ze světa zla a starostí nás mocí víry vyproští. Již radujte se, křesťané, protože se tak stane: „Bůh chce být s námi“ zpíváme, ó radujte se, křesťané. Kyrieleis.*

Pane Ježíši Kriste, pomoz nám, ať ve všech zmatcích a nejistotách tohoto světa a našeho života dokážeme věřit ve tvé zaslíbení. Dej, ať znovu prožíváme radost z toho, že ty k nám lidem přicházíš. A ať ve tvé blízkosti nacházíme naději pro budoucnost.

Salár

Nezapomínejte prosím ani na své (členské) příspěvky na podporu sboru („salár“). Číslo účtu naleznete v záhlaví, nebo je můžete odevzdávat po bohoslužbách oproti pokladnímu doklady. Církev od každého svého člena očekává částku blížící se 5 procentům čistého příjmu (platu, důchodu). Jedině tak budeme schopni svou činnost financovat i v době definitivní finanční samostatnosti. Ideální je odvádět salár pravidelnou měsíční platbou v patřičné výši. Dary církvi je možné odečíst od základu daně.

V případě, že máme ve Vaší adrese chybu, dejte nám prosím vědět. Sborový dopis Vám také můžeme napříště zasílat e-mailem. Dejte nám vědět na adresu sboru: chleby@evangnet.cz.

Už nečekat

Už nečekat.

Učinit to, co jsem dávno rozpoznal jako správné.

Konečně říci:

To není politika pro mne.

To není světonázor pro mne.

To není víra pro mne.

To není povolání pro mne.

To není život pro mne.

Už nečekat.

Druhé již neutěšovat planě.

Říci:

Navštívím tě.

Popovídám si s tebou.

Udělám něco pro tebe.

Budu se učit chápat tě.

Už nečekat.

Vědět, že existuje *příliš pozdě*.

Už nic neodsouvat:

Návštěvu nemocného – a pak už je zdravý.

Rozhovor s dítětem – a pak už dospěje.

Rozhovor s otcem – a pak už je mrtvý.

Cestu, slavnost, memoáry.

Příliš pozdě.

Už nečekat.

Učít se rozlišovat mezi dobrým a špatným čekáním.

Vědět, že se trpělivost může stát nectností a netrpělivost ctností.

Už nečekat.

Kde se zapaluje adventní svíce, tam temnota ztratila kousek území.

Všude, kde hoří adventní svíce, je blízko člověk, který už nechce čekat.

Už nečekat,

Kde hoří adventní svíce,

tam se musí váleční štváči bát,

tam se musí vykořisťovatelé děsit,

tam se musí utlačovatelé třást.

Už nečekat.

K osamělým konečně přijde návštěva.

Staří lidé se vrátí do života.

Konečně mám čas na život a na štěstí.

Blaze těm, kteří již nemohou čekat, neboť na ně sestoupila netrpělivost Ducha svatého.

Adventní meditace Petra Karnera